

سرمقاله

اعتراضات مدنی و عکس العمل دولت

محمد رضا هویدا

قتل هفت تن در غزنی بهانه ای بود برای این که مردم به خیابان ها بریزند و از حکومت بخواهند تا به امنیت شهروندان خود توجه جدی نمایند. افغانستان در یک دهه اخیر بدترین روزهای خود را سپری می کند. قتل ها و کشتارها از یک سو و سقوط ولسوالی ها و مناطق کشور به دست طالبان از سوی دیگر زمینه ای را به وجود آورده است که مردم، هر روزه به بهانه های مختلف کشته شوند. حوادث سخت تکان دهنده ای در ماه های اخیر رخ داده است که قربانیان زیادی گرفته است. سقوط کندز، حادثه جلریز، سر بریده شدن سربازان کشور به دست طالبان، گروگان گیری و در نهایت قتل هفت شهروند بیگناه به دست طالبان همه روحیه مردم افغانستان را جریحه دار کرده و سبب شده که حرکت های اعتراضی در قالب های مختلف به وجود آید. جرقه حرکت های تظاهرات در کابل در چهارشنبه گذشته زده شد. پس از آن بسیاری از ولایات و ولسوالی ها در داخل کشور و بسیاری از کشورهای خارجی شاهد تظاهرات افغان ها برای رسیدن به امنیت و ثبات بوده است.

عکس العمل دولت در مقابل این تظاهرات ها و اعتراضات که در تاریخ افغانستان بی سابقه بوده، مهم است. آنچه دولت در مقابل مردم انجام می دهد، بیان گر آن است که دولت چه رویه و رفتاری در مقابل مردم دارد و در عین حال نشان می دهد که از این پس مردم به صورتی با دولت می توانند رفتار کنند. اگر دولت به حرکات اعتراضی که در آن نه حونی ریخته می شود و نه خانه ای خراب و نه دوکافی تاراج و نه اموال عمومی تخریب، ارج گذاشت و تلاش کرد تا فعالیت های مدنی و حرکات مدنی را محترم شمرد و به برآورده شدن خواسته ای منطقی مظاهره کنندگان و معترضان پرداخت، بدین صورت دولت ثابت می کند که مردم می توانند از راه های مدنی به خواسته های شان برسند.

اما در صورتی که دولت به خواسته های مدنی بی توجهی و وقت گذرانی و به نوعی مخاصمه برخورد کند، خود به خود، این موضوع به مردم تفهیم می شود که راه های مسالمت آمیز اعتراض و روی آوردن به فعالیت های مدنی و اعتراض های مدنی، نمی تواند دولت را متوجه رفتارشان نماید و نمی تواند مردم را نیز به خواسته های شان برساند. مردم افغانستان به راه های مختلفی از اعتراضات آشنایی دارند. غریب ترین و ناشناخته ترین شیوه همین شیوه مدنی بدون تخریب و وحشت و خشونت است. در حالی که در گذشته ها، انواع اعتراضات از قبیل بستن راه های مواصلاتی برای روزها، و تخریب اموال عمومی و ریختن به خیابان های و ایجاد وحشت نیز سابقه داشته است.

این اعتراضات در عین حال که میزان درماندگی و خشم مردم را نشان می دهند، به همان میزان تمرینی از رفتار دموکراتیک را نیز از سوی مردم و دولت به نمایش می گذارد. در این چند روز صدها هزار انسان در افغانستان و کشورهای دیگر از دولت خواسته اند تا امنیت را در افغانستان تحکیم کند، خشونت ها را به حداقل برساند، تعریف مشخصی از دوست و دشمن ارائه کند، رفتار مشخصی در مقابل دشمنان مردم افغانستان داشته باشد، به شعارهایشان عمل کنند، برنامه های شخصی برای تامین امنیت داشته باشند.

دولت نباید در مقابل مردم موضع بگیرد، و همین طور نباید با شعارهای بی پشتوانه سعی کند که مردم را دور بزند، و نباید به مردم دروغ بگوید، بلکه باید با صداقت و جدیت تمام به خواسته های مردم پاسخ دهد و امنیت و ثبات را در کشور تامین کند. دولت تا هنوز هم از پشتوانه قوی مردمی برخوردار است و این سرمایه عظیم بزرگترین قدرت دولت است که می تواند با آن هر کاری انجام دهد و بر هر دشمنی پیروز شود.

حرکت اعتراضی مردم و مسئولیت حکومت

عبدالله هروی

از خود واکنش جدی نشان داده و نگذارد که آنان بیش از این به گروگان گیری و قتل و کشتار و جنایت نسبت به مردم دست بزنند. اما نه تنها حکومت در این باره اقدام جدی نمود بلکه طالبان و تروریست ها نسبت به ارتکاب جنایت شان شجاع تر گردیده و بیش از پیش برآن اصرار ورزیدند. طالبان نه تنها در زابل دست به جنایت زدند و مسافران و گروگان های بیگناه را به شکل فجیع و تکان دهنده به قتل رساندند بلکه در جلال آباد و لوگر، در کندهار و هلمند، در بدخشان و فاریاب، در کندز و سرپل نیز دست به جنایت زدند. سرانجام این جنایت ایجاد سیل بنیاد کن مردمی گردید. این اعتراض ها و خیزش های مردمی و خودجوش از آن چنان انرژی نهفته ای برخوردار است که نقطه پایانی برای آن قابل تصور نبوده و هر آن ممکن است به سان سیل خشم مردم گردید. برای پیشروی خود در پیش گیرد. مسئله مهم و اساسی که در ارتباط با فوران خشم مردم باید گفت این است که

جنبه دیگری که این تظاهرات گسترده و اعتراض خشمگین مردم را سبب گردید و به آن دامنه وسیع بخشید جنایت و قساوت مخالفین مسلح بخصوص طالبان و گروه های تروریستی می باشد. جنایت و قساوتی که مخالفین و طالبان در برابر مردم در طول سال های گذشته و اکنون روا می دارند حقیقتاً از لحاظ انسانی و مطابق به هیچ دین و آیینی قابل توجیه نمی باشد. شکنجه و کشتن افراد بیگناهی که هیچ طرف قضیه نیستند. کسانی که برای امرار معاش زندگی یا دید و بازدید اقارب خود از یک منطقه به منطقه دیگر مسافرت می نمایند جرمی نابخشودنی و جنایت تکان دهنده است. بنابراین آنچه که طالبان و مخالفین مسلح بر اساس جهالت و قساوت خود یا دستور اربابان و امپایان خارجی مرتکب آن گردیده و می شوند سبب تراکم خشم مردم گردید. مردم بارها بصورت های مخالفین از حکومت خواستند که نسبت به این رفتار و عمل جنایتکارانه طالبان و مخالفین مسلح

در سینه خویش حبس داشته اند، بلکه در سال های پس از طالبان و تشکیل حکومت جدید تاکنون نیز بنابه علل و دلایلی مردم دردها و رنج هایی را متحمل گردیده اند و نتوانسته اند که برزبان جاری سازند و یا مورد بی توجهی قرار گرفته است که با گذشت زمان بدل به یک غده و درد انبوه گردیده است. آنچه در روز چهارشنبه هفته گذشته اتفاق افتاد در واقع انفجار همان بغض و غده انباشته شده سالیان گذشته بوده است. بنابراین بی توجهی به خواست و مطالبات مردم به خصوص در زمینه تامین امنیت در طی سال های گذشته و به ویژه در یکسال اخیر سبب گردید که این درد و اندوه محسوس شده به توفانی سهمگین بدل گردد. شهادت انسان های بیگناه و بویژه دختری نه سال نام شکر به و زانی که هیچ تقصیری نداشته اند در مسیر راه قندهار - غزنی بدست گروه طالبان درد و مصیبتی را بر مردم تحمیل نمود که به آسانی و سادگی نمی شد غلیان و خشم آن را نگهداشت و مهار نمود.

پناهجویان و زنده گی در کمپهای مرگ

قسمت اول

حسین بهمن

مسئول کمپها برای غذای پناهجویان توجه کافی ندارند. پناهجویان میگویند که چند روز قبل در غذایی آنان دندان انسان کشف شده است. کشف دندان انسان در غذای یک پناهجو باز تاب گسترده رسانه یی نیز داشت. این مسئله با اعتراضات گسترده پناهجویان روبرو شد. پناهجویان میگویند که پیدا شدن دندان انسان در غذای آنان نشان دهنده اوج بی توجهی حکومت استرالیا به مسائل صحتی و رفاهی پناهجویان است.

گاهی در اعتراض به فضای نامناسب کمپها دست به اعتصاب غذایی و برای هفته ها از خوردن غذا خودداری کرده اند. سال گذشته در نتیجه یک شورش که در کمپ مانوس رخ داد یک پناهجو کشته شد. شماری از پناهجویان حتی دهنهای شانرا نیز دوخته اند. عمده ترین دلایلی که پناهجویان را به اعتراض و شورش وایجاد عدم دسترسی به امکانات رفاهی، بهداشتی، آموزشی و مهتر از همه طولانی بودن روند بررسی درخواستهای پناهنده گی آنان میباشد. پناهجویانی که در حال حاضر در کمپهای استرالیای زنده گی میکنند ادعا میکنند که در یک فضای نامطلوب زنده گی میکنند که از امکانات اولیه نیز محرومند.

شمال غرب 'پرت' استرالیا و ۳۸۰ کیلومتری جنوب جاوای اندونزی واقع است. اعتراضات و شورشها درین کمپ پس از آن آغاز شد که خیر مرگ یک پناهجویی که یک روز پیشتر ازین کمپ فرار کرده بود فضا را پر کرد. این پناهجو که هویت ایرانی داشت سشنه شب ازین کمپ پا به فرار گذاشت اما روز بعد جنازه وی از پای صخره ها پیدا شد.

تا اکنون علت مرگ این پناهجو مشخص نشده اما حکومت استرالیا میگوید که تحقیقات درین مورد آغاز شده است. اداره مهاجرت استرالیا میگوید که در پی بروز نا آرامیها درین کمپ تمامی کارکنانش را «به دلایل ایمنی» از بازداشتگاه خارج کرده است. پیت داتن، وزیر مهاجرت استرالیا به پارلمان این کشور گفته است کسانی که به اموال دولتی آسیب زده اند مورد تحقیق و تعقیب قضایی قرار خواهند گرفت. در همین حال نمایندگان حزب اصلی مخالف دولت استرالیا وضعیت بازداشتگاه جزیره کریسمس را «در حال فروپاشی» توصیف کرده و از دولت خواستند ابعاد شورش و واکنش به آن را روشن کند. این بار اول نیست که کمپهای نگهداری پناهجویان در استرالیا با اعتراضات پناهجویان روبرو میشود. پیش ازین نیز بارها پناهجویان در داخل کمپهای که از سوی حکومت استرالیا برای نگهداری پناهجویان ساخته شده است، دست به اعتراض زده اند. پناهجویانی که در کمپ های نارو و مانوس نگهداری میشوند حتی

مسئول کمپها برای غذای پناهجویان توجه کافی ندارند. پناهجویان میگویند که چند روز قبل در غذایی آنان دندان انسان کشف شده است. کشف دندان انسان در غذای یک پناهجو باز تاب گسترده رسانه یی نیز داشت. این مسئله با اعتراضات گسترده پناهجویان روبرو شد. پناهجویان میگویند که پیدا شدن دندان انسان در غذای آنان نشان دهنده اوج بی توجهی حکومت استرالیا به مسائل صحتی و رفاهی پناهجویان است. عدم دسترسی به امکانات صحتی: یکی از مشکلات اساسی که پناهجویان از آغاز ورود به کمپهای استرالیا به خصوص در کمپ نارو و مانوس با آن روبرو میشوند عدم دسترسی به امکانات صحتی است. به اساس گزارشها پناهجویانی که در کمپ های نارو و مانوس زنده گی میکنند به دلیل فضای نامناسب کمپها هر گاه مریض میشوند تا هفته نمیتوانند که به مراکز صحتی منتقل شوند. پناهجویان بارها تقاضا کرده اند که باید برای تداوی به استرالیا منتقل شوند اما حکومت استرالیا تا اکنون به این درخواست پناهجویان پاسخ مثبت نداده است. طولانی بودن درخواست های پناهنده گی پناهجویان: طولانی بودن روند بررسی درخواست های پناهجویان یکی از عمده ترین مشکلات پناهجویان در استرالیا به شمار میرود. این روند که گاهی تا دو یا سه سال نیز به طول میانجامد پناهجویان را به شدت رنج میدهد. به اساس گزارشها بسیاری از پناهجویانی که در کمپهای

کارتون روز

نگاه روز

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حقیقت الله زکی

کاریکاتورست: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلا

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فلز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده باز گردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگرددیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyaafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

Logo for 'The Daily Afghanistan' and 'Outlook Afghanistan' with the tagline 'The Leader of Independent Presses'.